

JAN & SASKIA

De naakte waarheid

Jan Heemskerk &
Saskia Noort

JAN & SASKIA

De naakte waarheid

Anthos | Amsterdam

Een aantal van deze columns verscheen
eerder in LINDA.

ISBN 978 90 414 2485 3

© 2014 Jan Heemskerk en Saskia Noort

Omslagontwerp Studio Jan de Boer

Omslagillustratie © Mike van den Toorn

Verspreiding voor België:

Veen Bosch & Keuning uitgevers n.v., Antwerpen

INHOUD

RELATIES

- Bestaan er happy singles? 11
- De kunst van het communiceren 14
- Vriendschappen tussen mannen en vrouwen 17
- De kunst van het flirten 20
- Waarom wil de single man zich niet binden? 23
- Het knuffelprobleem 26
- Waar blijft de romantische man? 29
- Hoe zit dat met ruziemaken? 32
- Waarom willen oudere mannen nog kinderen? 35
- Over jaloezie 38
- Waarom liegen over vreemdgaan? 41
- Waarom rouwen mannen niet om de verloren liefde? 44

HET HUISHOUDEN

- Over het zappedrag 49
- Waarom zijn vrouwen zo gemeen? 52
- Aan de telefoon 55
- Waarom breken mannen altijd hun beloftes? 58

Wat is dat met vrouwen en feesten?	61
Waarom kunnen mannen het nooit goed doen?	64
Wat doet een barbecue toch met mannen?	67
Waarom teren zoveel vrouwen op het geld van hun man?	70
Waarom willen mannen nooit mee?	72
Waarom liegen vrouwen over hun uitgaven?	75

HET VERSCHIL M/V

Waarom geloven vrouwen in horoscopen?	81
Waarom praten mannen zoveel?	83
Vallen jullie op zwakke mannen?	86
Over onzekerheden	89
Ongewenste intimiteiten	92
Hebben mannen een kinderwens?	95
Wat is nou jullie schoonheidsideaal?	98
Foute mannen – foute vrouwen	101
Zijn mannen nog wel nuttig?	104
Slank blijven	107
Zouden jullie liever een man willen zijn?	110
Worden mannen ooit volwassen?	113

LICHAAM EN SEKS

Waarom vallen steeds meer vrouwen op jonge mannen?	119
Waarom faken vrouwen een orgasme?	122
Hoe zit dat met hormonen?	124
Waarom zijn mannen eigenlijk geen sletten?	127
Waarom hebben mannen nooit een condoom op zak?	130
Welke seksuele fantasieën hebben vrouwen?	133

Hoe zit dat met zin?	136
Moet je het leren op een oude fiets?	139
Waarom zo nodig anaal?	142
Een keukenmeidenroman	145
Zijn vrouwen allemaal een beetje bi?	148
Trouw je met een <i>first-date-fucker</i> ?	150

RELATIES

BESTAAN ER HAPPY SINGLES?

LIEVE SASKIA, sinds mijn testikels zijn ingedaald, ben ik in totaal ongeveer drie weken als alleengaande door het leven gegaan. Ofwel: single, zoals dat tegenwoordig zo Engels heet. En als ik een vaste verloofde had, ging ik zo snel mogelijk samenwonen, want wat heb je aan een verloofde als je haar niet onder handbereik hebt. Ik kan me dus slechts met moeite een voorstelling maken van een leven zonder partner, een huis zonder ander, en ben voor mijn informatie over het vrijgezellenbestaan goedgeels afhankelijk van derden. Zoals jij.

Wat ik me erbij voorstel: een troosteloos bestaan, gekenmerkt door onwillige bezoeken aan de supermarkt voor verswaren die je twee weken later ongeopend en ruim doorschimmeld in de klike pleurt. Een muffe slaapruimte waar na drie maanden de *bedbugs* in arren moede zélf het dekbed maar verschoenen; een wasmachine die al vier keer dezelfde lading heeft gedraaid omdat je bent vergeten die eruit te halen. Depressieve vechtfilm-marathons met *second screen porno* in plakpyjama. Een oververhit sociaal leven vol andere *crappy singles*, ruim voorzien van drank, goedkope Thai, en af en toe droevige holtnachtseks met halfbakken erecties en kleeftagina's.

Mij lijkt het niks, Saskia, maar ik hoor dat het aantal eenpersoonshuishoudens al jaren hand over hand toeneemt, en het

einde nog niet in zicht is. Ik hoor dat het nog lang niet eenvoudig is dezer dagen een leuke partner te vinden. Ik hoor dat er zoiets bestaat als een ‘happy single’ – een alleenstaande die aan zichzelf, zijn of haar vrienden en familie, en een designvibrator méér dan genoeg heeft voor een rijk en gelukkig leven. Is dat waar? Zie ik de zegeningen van het singleshap over het hoofd? Zijn vrouwen er misschien beter in dan mannen? Kunnen we het leren? Of zal ik elke mevrouw Heemskerk op mijn knietjes bedanken dat ze nog steeds bij me blijft?

HET LIJKT ME DAT JE MET DAT LAATSTE BEGINT, JAN.

Want de meeste singles, hoe ‘happy’ zij ook mogen ogen, zouden onmiddellijk met jou willen ruilen. Zij zijn allen, al dan niet heimelijk, op zoek naar de vanzelfsprekendheid van een warm lichaam naast je, een gedeeld avondmaal, iemand om tegenaan te klagen en hoogtepunten mee te delen. Ja, ook die bindingsangstigen, de doldrieste internetneukers, de happy singles die beweren dat ze zoveel liefde van hun kat krijgen, zelfs de champagnespuitende playboys op vip-decks zouden alles over hebben voor het kabbelende geluk van een goede relatie. Iedere single kijkt met afgunst naar een ouder echtpaar dat hand in hand op een bankje in het park zit. Iedere single vreest een toekomst zonder partner, zonder liefde, alleen verkommerend in een bejaardenflat.

Die vrees kunnen ze onderdrukken met een hele batterij scharrels, een dagelijks flesje Kaapse Pracht en wekelijks uit de hand lopende vrijmibo’s, maar de momenten dat de vrees zich niet laat weggagen zijn de ergste, de eenzaamste, de kilste. Het alleen ontwaken, of erger nog, naast een vreemde, met een bonkende zweterige emokater, een leeg weekend voor je, dat ingevuld zal worden als alle andere weekenden: surfend langs Facebook en Inner Circle, wachtend op een spannend app’je,

flitsend door Netflix, HBO, eindigend bij Playboy tv. Je koopt weer een spiritueel boek om de pijn te stillen, en leest dat de liefde pas naar je toe komt als je er niet op zit te wachten en vraagt je af hoe dat dan moet: er niet op zitten wachten.

Nee, Jan, het mag voor een gebonden man als jij misschien wel wat lijken, die vrijheid, de mogelijkheid om wanneer je maar wilt een ander aan je lans te rijgen, maar het is, zeker voor onze leeftijdgenoten, een tragisch gebeuren. Dat het aantal eenpersoonshuishoudens toeneemt is dan ook niet bepaald goed nieuws. Het feit dat wij steeds minder kunnen delen met elkaar, dat ons ego groter is dan ons vermogen tot liefhebben en verbinden, vind ik zorgwekkend. Maar goed, ik heb dan ook een emokater.

DE KUNST VAN HET COMMUNICEREN

LIEVE JAN, ooit heb je uitgelegd waarom vrouwen stom zijn. Een van je punten was dat je doodmoe werd van onze non-verbale communicatie. Hoe wij met een moeilijke blik proberen duidelijk te maken dat je de vuilnis buiten moet zetten en we het vinden van vuile sokken naast de wasmand bestraffen met drie weken geen seks. Je vraagt ons in godsnaam voortaan precies te zeggen wat we willen en vinden. Dus bij dezen. Enig idee waarom wij zo indirect communiceren? Nou, omdat jullie niet luisteren naar wat wij zeggen. Omdat communiceren met jullie zoiets is als een hamburger eten naast een fanatieke veganist. Onmogelijk. Gekmakend. Het ontnemt ons iedere lust. Want wanneer wij een klein puntje van kritiek leveren, dan krijgen wij een volle lading ellende terug. Omdat jullie ergens geleerd hebben dat de aanval de beste verdediging is. Dus draaien jullie alles om. Maken wij bijvoorbeeld een opmerking over je aanstellerige flirtgedrag op het verjaardagsfeestje van onze beste vriendin, dan krijgen we terug dat het onze eigen schuld is, dat we jullie nooit aandacht geven en te weinig seks, dat jij niks deed, zij begon, dat wij zulk soort vriendinnen hebben, daar kan jij toch niks aan doen? Gaan jullie vreemd, dan is dat omdat het thuis niet stout genoeg is. Verwijten we jullie te weinig te doen in het huishouden, krijgen we te horen

dat jullie zo hard werken omdat wij zo nodig op wintersport en naar de zon willen. En voor we het weten zitten wij zelf beduusd en murw geluld op de schopstoel.

Dus Jan, mijn vraag is: waarom doen jullie dat? Waarom kunnen jullie niet luisteren en vinden jullie alles wat wij voorzichtig te berde brengen gezeik? En waag het dit keer niet de zaak om te draaien.

SIMPEL, MIJN ALLERLIEFSTE, wij mannen kunnen niet tegen kritiek. Dat zit heel diep. Het zal iets te maken hebben met onze genetische programmering: die maakt dat we ons vaak in situaties en omstandigheden begeven die rationeel gezien beter vermeden kunnen worden. Ik noem het veroveren van een heuvel waarop zich een vijand met oppermachtige artillerie heeft ingegraven. Ik denk aan inschepen in een brakke schuit, de steven naar het westen wenden, en maar hopen dat we land tegenkomen voor het zoete water is opgeraakt. Of iets als seks hebben met de vrouw van Mike Tyson, zoals de even oogverblindende als tener gebouwde Brad Pitt een keer schijnt te hebben gedaan. Mannen doen dingen die niet verstandig zijn, maar gedaan moeten worden als de soort wil overleven en ontwikkelen.

En dan heb je dus niet altijd zin in kritiek. 'Christoffel, ga je nou alweer in een leuke boot met stinkende kerels op ontdekkingsreis? Je kunt beter bij mijn vader in de geitenhoederij, dat is een mooie betrekking en je kunt elke avond helpen Conchita in bed te leggen.' Stel je voor dat de conquistador naar mevrouw Columbus had geluisterd! Dan hadden de Maya's het nog steeds voor het zeggen gehad in Zuid-Amerika, en je weet: daar was een behoorlijk steekje aan los.

Het komt hierop neer, Saskia. Wij mannen doen domme dingen. Soms helpen we daar de mensheid mee vooruit, soms

levert het niet meer op dan een beetje jeuk aan onze snikkel en een vingerhoedje stijfsel, soms komt er enkel narigheid van. Meestal, eigenlijk. Vaak weten we ook zelf wel dat we domme dingen doen. Soms zit ons dat ook wel een beetje dwars. Af en toe voelen we zelfs een flardje spijt. Maar dat jullie dan óók nog zout in de wonde gooien door ons direct met de grond gelijk te maken, dat hoeven we niet te pikken! Het is simpel. Geef geen kritiek, maar begrip en liefde. Draaien wij nooit meer wat om. Ja, jou. Voor de liefde op z'n hondjes.

VRIENDSCHAPPEN TUSSEN MANNEN EN VROUWEN

LIEVE SASKIA, wat vind jij ervan als je man leuke dingen met andere vrouwen doet? Geen echt leuke dingen als seks, natuurlijk, maar ándere leuke dingen zoals uit eten gaan, dansen, in de kroeg zitten of diepzinnige gesprekken op Whatsapp of Twitter voeren? Mevrouw Heemskerk, die mij gerust met 38 bloedmooie Playmates naar Bora Bora laat vertrekken, scheldt mij bijvoorbeeld neerbuigend en argwanend uit voor ‘vrouwenfluisteraar’ als ik met mooie, talentvolle vrouwen (zoals jij) ga lunchen en met hen allerlei intieme relatieproblemen bespreek (die van hen, niet van mij).

En door een woedende juffrouw op Twitter, die hier strikt anoniem moet blijven, omdat ik namelijk zeer discreet ben, ben ik eens voor vuile DM-Sinterklaas uitgemaakt, toen ze ontdekte dat ik met meer dan één vrouw van die aardige privé-berichtjes uitwisselde. En daar was ik niet eens mee getrouwd, sterker: had ik nog geen druppel lichaamssap mee uitgewisseld!

Kennelijk hebben vrouwen het er niet zo op, als ‘hun’ man ook op intieme voet staat met andere vrouwen dan zichzelf. Waarom eigenlijk niet? Zolang hij maar niet zijn vuige swans in haar liefdesholletje steekt, kan het toch geen kwaad? Zolang hij zijn wettige geliefde nog met ongebroken aandacht over-

laadt, zijn edel zwaard tijdig en regelmatig in stelling brengt om haar huiveringwekkend te bevredigen, is er toch niks aan de hand? Ik snap het niet, Saskia, waarom moet je de helft van de wereldbevolking als melaatsen behandelen, omdat je toevallig met eentje van die mensensoort bent getrouwd? Lieve Saskia, ik weet zeker dat jouw Frans zo'n heerlijke brave bank-aardappel is, die nooit van je zijde wijkt en al moet overgeven bij de gedachte dat hij quality time moet doorbrengen met een ander dan zijn oogappeltje, maar verplaats je even in mij. Moet ik gewoon blijven lunchen en DM'en, of alle andere vrouwen (behalve jou) voor eeuwig afzweren?

ps: Dat mannen omgekeerd hun vrouwen niet laten daten met andere mannen, lijkt me evident. Jullie zijn namelijk niet te vertrouwen, vanwege jullie hormonen.

LIEVE JAN, er resten mij weinig woorden, want je beantwoordt je eigen vraag: wij zijn niet te vertrouwen. En jullie nog minder, trouwens. Natuurlijk, in theorie klinkt het allemaal heel leuk en o zo geëmancipeerd. En kijk naar ons. Wij zijn vrienden en collega's, we doen zo af en toe een lunchje, zingen samen een duet op de jaarlijkse karaokeavond, doen een thea-tertournée, wij zijn het levende voorbeeld van dat het kan, een vriendschap tussen man en vrouw.

Maar is dat zomaar vanzelf gegaan? In huize Noort zeker niet, kan ik je vertellen. En terecht niet. Want vriendschappen tussen man en vrouw zijn bedreigend en meestal gebaseerd op heimelijke hunkering. Niet zelden is die leuke vriend of gezellige vriendin iemand die gewoon rustig op de reservebank zijn of haar kans zit af te wachten. En wij geven deze persoon alle gereedschap in handen door te klagen over onze onhandige, irritante, egocentrische, te vaak afwezige partner. Heerlijk is het, zo'n klankbord van de andere sekse, iemand die maar

blijft zeggen dat je het niet moet pikken, dat je wél lief en mooi en sexy bent, die altijd zin heeft met jou naar de film of een leuk concert te gaan, met wie je kunt lachen en drinken en dansen en wiens arm om je heen helemaal niets betekent. En maar gieren samen, om die jaloerse echtgenoten, belachelijk, het zegt meer over hen dan over ons, o wat hebben wij het toch leuk en wat zijn we toch bijzonder. Dat zij het niet begrijpen, hoe dom is dat?

Het maakt eigenlijk niet meer uit, Jan, of je wel of niet je swans erin steekt, de schade is al geleden. De wederhelft wordt de buitengesloten zeurtrut of bezitterige eikel, en dat is misschien wel erger dan een keertje vreemdgaan. Mevrouw Heemskerk heeft gelijk. Intieme relatieproblemen bij kaarslicht en rode wijn bespreken met een andere dan je eigen vrouw is niet aardig. Tenzij met mij, maar ja, het is tenslotte ons brood.

DE KUNST VAN HET FLIRTEN

LIEVE JAN, ik begeef me met grote regelmaat in mediterrane oorden, niet alleen vanwege de eeuwige zonneschijn, maar ook omdat ik me er altijd gelukkiger, mooier, jonger en energieker voel. Daar aan de rand van de Middellandse Zee lijken katers niet te bestaan, evenmin als rimpels en cellulitis, om nog maar te zwijgen over stramme schouders, lopende neuzen, futloze haren, seizoensdepressies, achteruithollende ogen en andere kwalen die horen bij koud, vochtig weer en het klimmen der jaren. Hoe komt het toch, vraag ik me steeds weer af, dat het leven daar zoveel lichter lijkt, het eten er zoveel beter smaakt, de muziek ons zoveel dieper raakt?

Ik kan je vertellen, Jan, het heeft te maken met de mannen. Niet dat de heren er zoveel mooier zijn dan de onze, of beter gekleed, of strakker gebouwd. Nee, ik moet er niet aan denken iets te hebben met zo'n harige macho die het liefst met zijn moeder was getrouwd. Maar Jan, de mannen daar, ze kijken. Of je nu jong of oud, dik of dun, donker of blond bent. Ze zien ons en glimlachen. Zeggen dingen als *olala* en *bellissima* en noemen ons, maar ook onze moeders en dochters, *guapa*. Ofwel Jan, de mannen daar verstaan de kunst van het flirten.

Ze geven vuurtjes, schuiven stoelen aan, houden deuren open en kijken ons na alsof we *God's gift to men* zijn en zodoen-